JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER
29 päivänä kesäkuuta 1995 *

1. Irlanti vaatii Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 7.2.1994 jättämässään kanteessa EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuotta 1990 varten rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä 25 päivänä marraskuuta 1993 tehdyn komission päätöksen 93/659/EY [1] kumoamista. Irlanti on nostanut kumoamiskanteen, koska komissio kieltäytyi kyseisessä päätöksessä hyväksymästä naudanlihan vientitukina maksettua 6 343 429 Irlannin punnan (IEP) summaa.

Ennen kuin ryhdyn tarkastelemaan Irlannin esittämiä kanneperusteita päätöksen 93/659 kumoamiseksi, on tarpeen valottaa kyseisiin tosiasioihin sovellettavaa lainsäädäntöä.

Sovellettava lainsäädäntö

2. Selvyyden ja hallinnollisen tehokkuuden vuoksi asetuksessa (ETY) N:o 3665/87 [2] kodifioitiin vientitukia koskevan järjestelmän olemassa olevat säännökset ja perustettiin lukuisten yhteisten markkinajärjestöjen, joihin kuului myös naudanlihan markkinajärjestö, vientitukia koskeva yhteinen oikeudellinen järjestelmä.

Kyseisiä tukia maksetaan sellaisenaan viedyille tuotteille tai kun ne on asetettu tullivalvontaan jalostusta tai varastointia varten ennen vientiä yhteisön tullialueelta. Kummassakin tapauksessa vientituen maksaminen voi tapahtua ennen vientiä tai sen jälkeen. Tuen ennakkomaksusta säädetään asetuksen (ETY) N:o 3665/87 24—34 artiklassa, joissa sovelletaan asetuksen (ETY) N:o 565/80 [3] säännöksiä. Tuen ennakkomaksu on mahdollinen asetuksen N:o 565/80 4 ja 5 artiklan mukaan, kun perustuotteet on asetettu tullival-

* Alkuperäinen kieli: espanja.

1 — EYVL 1993, L 301, s. 13.

2 — Maataloustuotteiden vientitukien järjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 27 päivänä marraskuuta 1987 annettu komission asetus (ETY) N:o 3665/87 (EYVL 1987, L 351, s. 1).

3 — Maataloustuotteiden vientituen maksamisesta ennakolta 4 päivänä maaliskuuta 1980 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 565/80 (EYVL 1980, L 62, s. 5).

vontaan, jolla taataan jalosteiden vienti määrätyn ajan kuluessa ja myös, kun viejä on asettanut tuotteet tullivarastointi- tai vapaa-aluemenettelyyn vietäväksi määrätyn ajan kuluttua.

3. Naudanlihan yhteisessä markkinajärjestelyssä säädetään yksityisen varastoinnin tuista ja asetuksen (ETY) N:o 1091/80 [4] 2 artiklan 4 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2629/80 [5] kielletään se mahdollisuus, että kyseiselle tuotteelle maksettaisiin samanaikaisesti yksityisen varastoinnin tukea ja vientituen ennakkomaksua. Asetuksen (ETY) N:o 2675/88 [6] 6 artiklan 1 kohdassa säädetään kuitenkin poikkeus tästä kiellosta markkinointivuodelle 1989 siten, että yksityisen varastointijärjestelmän mukaisesti varastoitu naudanliha voidaan myös lukea asetuksen N:o 565/80 5 artiklassa säädettyyn tuen ennakkomaksuun oikeuttavaan tullivarastointi- tai vapaa-aluemenettelyyn kuuluvaan varastointijärjestelmään. Vastaavanlaista poikkeusta sovellettiin markkinointivuonna 1990 asetuksen (ETY) N:o 2965/89 [7] perusteella.

4. Vientituen ennakkomaksun edellytyksiin sovellettava hallinnollinen menettely esitetään yksityiskohtaisesti asetuksen N:o 3665/87 24—33 artiklassa. Menettelyn aluksi viejän on esitettävä jäsenvaltion tulliviranomaisille niin sanottu maksuilmoitus, jossa on oltava kaikki tuen määrittämisessä tarvittavat tiedot. Ennen vientiä maksettavan määrän maksaa se jäsenvaltio, jossa maksuilmoitus on hyväksytty.

5. Tuotteet asetetaan tullivalvontaan maksuilmoituksen hyväksymisestä lähtien tuen ja sen mahdollisista tarkistuksista määräämistä varten. Tästä hetkestä lähtien viejällä on enintään kuusi kuukautta aikaa viedä tuotteet yhteisön tullialueelta. Naudanlihan osalta asetuksessa N:o 2675/88 tämä määräaika pidennettiin yhdeksäksi kuukaudeksi markkinointivuotta 1989 varten ja asetuksessa N:o 2965/89 se vahvistettiin seitsemäksi kuukaudeksi markkinointivuotta 1990 varten.

6. Näiden määräaikojen noudattamisen varmistamiseksi asetuksen N:o 3665/87 30 artiklassa säädetään vienti-ilmoituksen antamisesta ennen määräajan päättymistä. Asetuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaan sovellettavan tuen määrä ja siihen tarvittaessa tehtävät tarkistukset määräytyvät vienti-

4 — Naudanlihan yksityisen varastoinnin tuen myöntämistä koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 2 päivänä toukokuuta 1980 annettu komission asetus (ETY) N:o 1091/80 (EYVL 1980, L 114, s. 18).

5 — Naudanlihan yksityisen varastoinnin tuen myöntämistä koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 1091/80 muuttamisesta 14 päivänä lokakuuta 1980 annettu komission asetus (ETY) N:o 2629/80 (EYVL 1980, L 270, s. 9).

6 — Suurten sonnien ruhojen, puoliruhojen, etuneljännesten ja takaneljännesten yksityiselle varastoinnille yleisesti ennakolta vahvistetun tuen myöntämisestä 29 päivänä elokuuta 1988 annettu komission asetus (ETY) N:o 2675/88 (EYVL L 239, s. 20).

7 — Suurten sonnien ruhojen, puoliruhojen, etuneljännesten ja takaneljännesten yksityiselle varastoinnille yleisesti ennakolta vahvistetun tuen myöntämisestä 29 päivänä syyskuuta 1989 annettu komission asetus (ETY) N:o 2965/89 (EYVL 1989, L 281, s. 103).

ilmoituksen hyväksymispäivän tai minkä tahansa muun juridiselta vaikutukseltaan vastaavan toimen mukaan. Vienti-ilmoituksen muodon osalta kyseisen asetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaan se voidaan tehdä vienti-ilmoitukseksi otsikoidulla asiakirjalla, jossa on tukikoodi-merkintä tai muulla asiakirjalla, jossa on oltava kaikki tuen laskemisessa tarvittavat tiedot.

Vienti-ilmoituksen hyväksymishetkellä tuotteet siirtyvät tullivarastointi- tai vapaa-aluemenettelystä vientitullivalvontaan. Asetuksen N:o 3665/87 32 artiklan mukaisesti tavarat on vietävä yhteisön tullialueelta viimeistään 60 päivän kuluessa.

7. Lopullisen tuen maksamisen edellytyksenä on todistuksen esittäminen siitä, että tuotteet on viety. Jos sitä ei esitetä, viejän on palautettava ennakolta maksettu tuki, ja jos ylitetään varasto- tai vapaa-aluemenettelyn määräaika, toisin sanoen 60 päivän määräaika viennille, tukea alennetaan 15 prosentilla, johon liitetään kasautuneeseen myöhästymiseen suhteessa oleva vähennys.

8. Asetuksen (ETY) N:o 729/70 [8] 2 artiklassa säädetään lopuksi, että EMOTR:n tukiosastosta rahoitetaan yhteisöjen sääntöjen mukaisesti maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn yhteydessä myönnetyt vientituet viennille kolmansiin maihin. Tämä tarkoittaa toisin sanoen sitä, että EMOTR:n tukiosastosta ei rahoiteta yhteisön sääntöjen vastaisesti myönnettyjä vientitukia.

Tosiseikat

9. EMOTR:n varainhoitovuosien 1989 ja 1990 aikana Irlanti maksoi vientituen ennakkomaksua tullivarastointi- tai vapaa-aluemenettelyyn asetetulle naudanlihalle asetuksella N:o 3665/87 täydennetyn asetuksen N:o 565/80 asiaankuuluvien säännösten mukaisesti. Samanaikaisesti näille lihoille myönnettiin yksityisen varastoinnin tukea asetuksen N:o 2675/88 perusteella markkinointivuodelle 1989 ja asetuksen N:o 2965/89 perusteella vuodelle 1990.

10. EMOTR:n vuoden 1989 tilien tarkastamisen ja hyväksymisen yhteydessä Euroopan yhteisöjen komissio katsoi, että asiakirjat, joita Irlanti oli käyttänyt luvan antamiseksi naudanlihan siirtämistä varten tullivarastoin-

8 — Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä huhtikuuta 1970 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 729/70 (EYVL 1970, L 94, s. 13).

tijärjestelmästä maksamalla vientitukea ennakolta eivät olleet asetuksessa N:o 3665/87 säädetyn mukaisia. Koska yksityiskohtainen tutkimus oli tarpeen taloudellisten seuraamusten määräämiseksi tämän velvoitteen noudattamatta jättämisen vuoksi, näiden menojen suorittamista lykättiin. [9]

Komissio totesi vuotta 1990 koskevassa rahoituskertomuksessaan, [10] että Irlanti oli vuosina 1989 ja 1990 menetellyt asetuksen N:o 3665/87 säännösten vastaisesti. Ensinnäkin se oli ylittänyt varastoinnin enimmäisajan (9 kuukautta vuonna 1989 ja seitsemän kuukautta vuonna 1990) suuren naudanlihamäärän osalta. Toiseksi oli todettu tapauksia, joissa liha oli siirretty pois yhteisön tullialueelta sen jälkeen, kun 60 päivän määräaika vienti-ilmoituksen tekemisestä oli päättynyt. Lisäksi Irlannin käyttämät asiakirjat naudanlihan siirtämiseksi pois varastointijärjestelmästä eivät olleet asetuksen N:o 3665/87 30 artiklan mukaisia vienti-ilmoituksia tai vastaavia ad hoc -asiakirjoja.

Komissio arvioi lopuksi, etteivät Irlannin viranomaiset olleet vaatineet viejiltä tarvittavia asiakirjoja voidakseen valvoa vientituen myöntämistä varten edellytettyjen vaatimusten täyttämistä asiaankuuluvasti, mikä on voinut johtaa sääntöjenvastaiseen menettelyyn. Koska Irlanti auttoi ongelman ratkaisemisessa ja EMOTR:oon kohdistuvan petoksen vaara oli rajoitettu, komissio päätti olla rahoittamatta kaikista vuosien 1989 ja 1990 sääntöjenvastaisista menoista ainoastaan kaksi prosenttia, mikä merkitsi 6 343 429 Irlannin punnan (IEP) summaa (3 823 133 IEP vuonna 1989 ja 2 520 296 IEP vuonna 1990).

11. Asianosaisten esittämien asiakirjojen mukaan EMOTR:n varainhoitovuosien 1989 ja 1990 aikana Irlanti käytti hallinnollista menettelyä, joka erosi muiden jäsenvaltioiden enemmistön käyttämästä menettelystä naudanlihan vientitukien myöntämisessä ennakolta. Itse asiassa varastoidun naudanlihan asettaminen tullivalvontaan tapahtui hyväksymällä AP-lomakkeelle tehty maksuilmoitus, joka oli samalla hakemus vientituen maksamisesta ennakolta. Yhdessä tämän kanssa Irlannin tulliviranomaisille esitettiin lisäasiakirja, C & E 977 -lomake, eli "Register of CAP Goods Placed under Control Prior to the Date of Export".

12. Varastoinnin lopettaminen ja tavaroiden asettaminen vientitullivalvontamenettelyyn

9 — Ks. Euroopan maatalouden tuki- ja ohjausrahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 1989 rahoitettuja menoja koskevista jäsenvaltioiden tilintarkastuksesta 23 syyskuuta 1992 tehdyn komission päätöksen 92/491/ETY (EYVL 1989, L 298, s. 23) johdanto-osan seitsemäs perustelukappale.

10 — *EMOTR: n tukiosaston tilien tarkastamista ja hyväksymistä varten suoritettujen valvontojen tuloksia vastaava varainhoitovuotta 1990 koskeva rahoituskertomus*, Euroopan yhteisöjen komissio, s. 107.

tapahtui C & E 978 -lomakkeella, niin sanotulla "Notice of Loading of CAP Products for Export" -lomakkeella, joka koostui kahdesta osasta, joista toista käytettiin kirjallisena ilmoituksena varastosta poistamisesta ja toinen esitettiin tuotteen tosiasiallisen viennin yhteydessä. Irlanti on kuitenkin myöntänyt, että tätä asiakirjaa ei käytetty järjestelmällisesti naudanlihan viennissä vuosina 1989 ja 1990 ja se on vahvistanut lisäksi, että tätä aikaa vastaavat AIBP-varastojen C & E 978 -lomakkeet oli vahingossa tuhottu AIBP:n keskusvalvontavirastossa Dundalkissa eikä niistä jäänyt jäljennöksiäkään.

13. Irlannin tulliviranomaiset vaativat myöhemmin vienti-ilmoituksia ja -valvontaa koskevaa lisäasiakirjaa (Declaration and Control Form for Goods Placed under Customs Control Prior to Exportation), joka sisälsi tyhjentävät tiedot viedyistä tavaroista yhteisön säännösten mukaisesti.

14. Irlannin tasavalta esittää neljä oikeudellista perustetta ja tapahtuneita tosiseikkoja koskevaa kanneperustetta päätöksen 93/659 kumoamisvaatimuksen yhteydessä. Seuraavassa käsittelen jokaista niistä erikseen.

Ensimmäinen kanneperuste

15. Irlanti väittää, että se on noudattanut asetuksen (ETY) N:o 3665/87 30 artiklan säännöksiä ja että päätös 93/659 on tämän vuoksi kumottava siltä osin kuin siinä säädetään, että EMOTR ei vastaa aikaisemmin yhteisön säännösten mukaisesti myönnetyistä vientituista.

16. Irlannin mukaan asetuksen (ETY) N:o 3665/87 3 artiklassa rajoitutaan säätämään 30 artiklan mukaisen vienti-ilmoituksen sisällöstä, mutta siinä annetaan vapaus päättää, millaisina asiakirjoina ne on toteutettava. Näin ollen jäsenvaltiot voivat käyttää vientilomakkeita, jotka on vahvistettu yhteisön säännöissä taikka velvoittaa kansallisten asiakirjojen käyttämiseen. Jäsenvaltioiden enemmistön käyttämä asiakirja oli asetuksessa (ETY) N:o 1900/85 [11] vahvistettu yhteisön vienti-ilmoitusten vakiolomake (document administratif unique, jäljempänä DAU), jossa on kaikki vientituen laskemista varten tarpeelliset tiedot. Asetuksen (ETY) N:o 1900/85 6 artiklan 1 kohdassa sallitaan

11 — Vienti- ja tuonti-ilmoituksia koskevien yhteisön lomakkeiden käyttöön ottamisesta 8 päivänä heinäkuuta 1985 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1900/85 (EYVL L 179, s. 4), jossa sovelletaan yhteisön tavaroiden vientimenettelyjen yhdenmukaistamisesta 24 päivänä helmikuuta 1981 annettua neuvoston direktiiviä 81/177/ETY (EYVL L 83, s. 40), yhteisön sisäisen tavarakaupan yksinkertaistamisesta 18 päivänä helmikuuta 1985 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 678/85 (EYVL L 79, s. 1) sekä yhteisön sisäisessä tavarakaupassa käytettävän ilmoituslomakemallin käyttöön ottamisesta 18 päivänä helmikuuta 1985 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 679/85 (EYVL L 79, s. 7).

useissa tapauksissa erilaisten vienti-ilmoituslomakkeiden käyttäminen.

Irlannissa vienti-ilmoitus annettiin kuitenkin käyttämällä C & E 977 - ja C & E 978 -lomakkeiden yhdistelmää, jotka sisälsivät kaikki naudanlihan vientituen myöntämistä varten tarpeelliset tiedot. C & E 977 -lomakkeella ilmoitettiin aikomuksesta viedä tavarat, haettiin niiden asettamista tullivarastointi- tai vapaa-aluemenettelyyn sekä haettiin tuen ennakkomaksua. Myöhemmin esitettiin C & E 978 -lomake tavaran poistamiseksi varastointimenettelystä ja sen asettamiseksi vientitullivalvontaan.

17. Yhteisöjen tuomioistuin on todennut asetuksessa (ETY) N:o 3665/87 vahvistetusta vienti-ilmoituksesta, että se on tehtävä kirjallisesti sen tarkistamiseksi, että viejän antamat tiedot vastaavat vietäväksi esitettyjä tavaroita ja lisäksi, että ilmoitus voidaan antaa ennen tavaroiden esittämistä, mutta ei milloinkaan sen jälkeen kun ne ovat poistuneet yhteisön tullialueelta. [12]

12 — Asia C-54/91, Saksa v. komissio, tuomio 22.6.1993 (Kok. 1993, s. I-3399, 22 kohta).

Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa asetuksen (ETY) N:o 3665/87 3 artiklan 5 kohdan ja 30 artiklan yhdistetyn sanamuodon mukaisesti jäsenvaltiot voivat valita, käyttävätkö ne vienti-ilmoitusta vaiko vastaavaa asiakirjaa tai vastaavia asiakirjoja, joissa on kaikki tarpeelliset tiedot vientituen määrän laskemista varten ja erityisesti:

"a) tukea myönnettäessä käytettävän nimikkeistön mukainen tuotteiden kuvaus;

b) kyseisten tuotteiden nettopaino tai tarvittaessa määrä tuen laskemisessa huomioon otettavana mittayksikkönä ilmaistuna;

c) siinä määrin kuin tämä on tarpeen tuen laskemisen kannalta, kyseisten tuotteiden koostumus tai viittaus kyseiseen koostumukseen."

18. Irlanti valitsi EMOTR:n varainhoitovuosina 1989 ja 1990 edellä mainitusta yhteisön sääntöjen mukaisesta vienti-ilmoituksesta poikkeavien asiakirjojen käyttämisen, toisin sanoen C & E 977 ja C & E

978 -lomakkeet. Näistä ensiksi mainitussa on kaikki vientituen laskemiseksi tarvittavat tiedot, kun taas jälkimmäisessä, joka perustuu ensin mainittuun, on ainoastaan naudanlihan tullivarastointi- tai vapaa-aluemenettelyyn siirtymisen päivämäärä. Irlanti ei menettele asetuksen (ETY) N:o 3665/87 30 artiklan mukaisesti näiden asiakirjojen käyttämisessä, vaikka menettely on monimutkainen ja olisi ollut loogisempaa käyttää D & C -lomaketta vienti-ilmoituksena.

Komissio vetoaa kuitenkin lukuisiin lainvastaisuuksiin näiden asiakirjojen käyttämisessä ilman, että Irlanti olisi osoittanut päinvastaista. Ensiksikin C & E 978 -lomaketta ei käytetty järjestelmällisesti kaikissa naudanlihan vientitapauksissa ja toiseksi tulliviranomaiset, voimassa olevien säädösten vastaisesti, tuhosivat AIBP-varastoihin liittyvät kyseiset asiakirjat.

19. Seuraavaksi on selvitettävä, onko C & E 977 -lomakkeiden ja C & E 978 -lomakkeiden esittäminen tapahtunut asetuksen (ETY) N:o 3665/87 30 ja 32 artiklassa säädetyssä määräajassa. Kuten komissio vastineessaan esittää, vienti-ilmoituksen antaminen on keskeistä, koska siinä määritellään, milloin päättyy tullivarastointi- tai vapaa-aluemenettely, jonka enimmäismääräaika oli yhdeksän kuukautta vuonna 1989 ja seitsemän kuukautta vuonna 1990, ja koska se merkitsee sen kuudenkymmenen päivän määräajan alkamista, jonka kuluessa naudanliha on vietävä yhteisön tullialueelta.

Tässä mielessä C & E 977 -lomakkeen ja C & E 978 -lomakkeen yhdistettyjen tietojen perusteella ei voida tarkasti määritellä vienti-ilmoituksen antamis- ja hyväksymispäivämäärää, eikä tämän vuoksi ole mahdollista tietää tarkkaa hetkeä, jolloin naudanliha poistetaan tullivarastointi- tai vapaa-aluemenettelystä ja se siirretään tullivalvontaan, jolloin se on vietävä viimeistään kuudenkymmenen päivän määräajan kuluttua. C & E 978 -lomake sisältää itse asiassa ainoastaan päivämäärän, jolloin liha poistetaan varastosta, muttei sen sijaan minkäänlaista Irlannin tulliviranomaisten muodollista hyväksyntää tavaroiden asettamisesta vienti-tullivalvontaan.

Lisäksi komissio on todennut vuoden 1990 rahoituskertomuksessaan, että valvontojen perusteella on todettu, että joidenkin naudanlihaerien osalta oli ylitetty asetuksen (ETY) N:o 3665/87 30 ja 32 artiklan mukainen varastoimisen enimmäisaika.

20. Yhteisöjen tuomioistuimen EMOTR:n tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettelyä ohjaaviin periaatteisiin liittyvän vakiintuneen oikeuskäytännön [13] mukaan vahvistetaan, että asetuksen (ETY) N:o 729/70 2 ja 3 artiklassa "ainoastaan annetaan komissiolle mahdollisuus määrätä, että EMOTR:sta rahoitetaan eri maataloustuotteiden alalla voimassa olevien säännösten mukaisesti maksettavat summat. Olettaen, että yhteisön säännöksissä tuen maksamisen edellytyksenä on määrättyjen koe- tai valvontamuodollisuuksien huomioonottaminen, mikään ilman näiden vaatimusten täyttämistämaksettu tuki ei olisi yhteisöoikeuden säännösten mukainen eikä vastaavia menoja voitaisi siis rahoittaa EMOTR:sta". [14]

22. Koska asianosaisten esittämässä asiakirja-aineistossa korostuu se, että Irlannin naudanlihan vientitukien ennakkomaksuissa soveltamassa hallinnollisessa menettelyssä esiintyy asetukseen (ETY) N:o 3665/87 nähden lainvastaisuuksia, päätös 93/659 on pätevä siltä osin kuin siinä ei tunnusteta Irlannin ennakolta maksamia tukia kahden prosentin osalta EMOTR:n varainhoitovuosina 1989 ja 1990. Näin ollen Irlannin esittämä ensimmäinen kanneperuste olisi hylättävä.

Toinen kanneperuste

21. Tällainen suppea tulkinta menojen hyväksymisen edellytyksistä EMOTR:n puolelta johdetaan myös asetuksen (ETY) N:o 729/70 tavoitteesta. Itse asiassa on jäsenvaltioiden taloudellisten toimijoiden yhdenvertaisen aseman perusteella yhteisen maatalouspolitiikan hallinnon vastaista, että yhden jäsenvaltion viranomaiset suosisivat omia toimijoitaan tulkitsemalla edellä mainittuja säännöksiä laajasti niiden jäsenvaltioiden toimijoiden vahingoksi, joissa sovelletaan suppeampaa tulkintaa. [15]

23. Irlanti esittää toisena kanneperusteenaan, että vaikka se ei olekaan tietyllä tavalla noudattanut asetuksen (ETY) N:o 3665/87 30 artiklan säännöksiä, komission esittämät syyt kieltäytyä hyväksymästä ennakolta maksettuja vientitukia koskevat toissijaisia hallinnollisia muodollisuuksia, minkä vuoksi kantaja ei ole rikkonut yhteisön säännöksiä.

13 — Ks. mm. asia 11/76, Alankomaat v. komissio, tuomio 7.2.1979 (Kok. 1979, s. 245), yhdistetyt asiat 15/76 ja 16/76, Ranska v. komissio, tuomio 7.2.1979 (Kok. 1979, s. 321), asia 327/85, Alankomaat v. komissio, tuomio 25.2.1988 (Kok. 1988, s. 1065) sekä asia C-197/90, Italia v. komissio, tuomio 8.1.1992 (Kok. 1992, s. I-1).

14 — Edellisessä alaviitteessä mainitussa asiassa Italia v. komissio 8.1.1992 annetun tuomion 38 kohta.

15 — Edellä alaviitteessä 13 mainitun, asiassa Alankomaat v. komissio 7.2.1979 annetun tuomion 9 kohta.

24. Yhteisön tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella [16] olennaisten ja toissijaisten hallinnollisten muodollisuuksien välistä eroa ei tässä asiassa voida soveltaa irrallaan niiden yhteisöoikeudellisesta merkityksestä. Itse asiassa asetuksessa (ETY) N:o 3665/87 säädetyn sisällön ja määräajan mukaan tapahtuva vienti-ilmoituksen esittäminen on petosten ehkäisemiseksi ja naudanlihan vientitukien ennakkomaksumekanismien oikean soveltamisen varmistamiseksi välttämätön hallinnollinen muodollisuus. Jäsenvaltioiden tulliviranomaisten on varmistettava näiden yhteisön säännöksissä perustettujen muodollisuuksien tarkka noudattaminen sen turvaamiseksi, että EMOTR:sta korvataan niiden soveltamisesta aiheutuneet menot.

25. Tämän vuoksi Irlannin esittämä toinen kanneperuste olisi mielestäni hylättävä.

Kolmas kanneperuste

26. Irlanti esittää kolmantena kanneperusteenaan, että vaikka sen oletettaisiinkin rikkoneen olennaisia hallinnollisia muodollisuuksia, vientituen määrä, jonka Irlanti on maksanut ja jota EMOTR päätöksen 93/659 mukaisesti ei hyväksy on kohtuuton ja suhteeton.

27. Komissio rajoittuu päätöksessään 93/659 olemaan hyväksymättä EMOTR:sta maksettavaa Irlannin naudanlihan vientituen kokonaismäärästä kahta prosenttia, kun se olisi voinut vastustaa EMOTR:sta rahoitettavien tukien koko määrää vedoten siihen, että on mahdotonta osoittaa asetuksen (ETY) N:o 3665/87 säännösten noudattamatta jättämisestä aiheutuneen taloudellisen vaikutuksen tarkkaa määrää. Tämäkin mahdollisuus on hyväksytty yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä, jossa on useissa yhteyksissä katsottu, että tiettyjen toimintojen rahoittamisesta voidaan kieltäytyä kokonaisvaltaisesti pelkästään näyttämällä toteen, että kyseiset toiminnot olivat lainvastaisia.

Eräissä asioissa yhteisöjen tuomioistuin on vahvistanut komission kieltäytymisen maksaa EMOTR:sta tietyt menot pelkästään sillä perusteella, että valvontamuodollisuuksia ei ole noudatettu tutkimatta sitä, ovatko menot olleet lainvastaisia vaiko eivät. [17] Toisissa tapauksissa yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että kyseisten valvontamuodollisuuksien suorittaminen jälkikäteen tai säädetyistä

16 — Ks. erityisesti alaviitteessä 13 mainittu 7.2.1979 annetun tuomion 13, 14 ja 15 kohta.

17 — Asia 61/82 ja 62/82, Italia v. komissio, tuomio 15.3.1983 (Kok. 1983, s. 655 ja 687) sekä asia 55/83 ja 56/83, Italia v. komissio, tuomio 27.2.1985 (Kok. 1985, s. 683 ja 703).

valvontakeinoista eroavien keinojen käyttäminen voivat mitätöidä komission kieltäytymisen maksaa menoja EMOTR:sta. [18]

28. Käsiteltävänä olevassa asiassa komissio on määrittänyt Irlannin laiminlyönnin taloudellisen vaikutuksen kahdeksi prosentiksi kaikista Irlannin vuosien 1989 ja 1990 naudanlihan vientitukien ennakkomaksuista. Mielestäni kyse on hyvin maltillisesta arviosta, koska komissio otti huomioon, että Irlanti alkoi käyttää komission kehoitusten mukaisesti yhteisön vienti-ilmoitusten vakiolomaketta.

Toisaalta yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä [19] on selvästi vahvistettu, että jäsenvaltioilla on todistustaakka, jos ne ovat eri mieltä komission arvioimasta taloudellisesta vaikutuksesta yhteisen maatalouspolitiikan säännösten rikkomistapauksissa. Tässä tapauksessa Irlanti ei ole osoittanut, että sanotun rikkomisen taloudellinen vaikutus olisi pienempi kuin sen syyksi luettu kahden prosentin osuus.

29. Tästä syystä katson, että EMOTR:sta rahoittamatta jätettävien vientitukien määrä ei ole kohtuuton eikä suhteeton. Näin ollen kyseistä kanneperustetta ei voida hyväksyä.

Neljäs kanneperuste

30. Irlanti esittää viimeisenä kanneperusteenaan, että komission tulkinta asetuksesta (ETY) N:o 3665/87 on vastoin luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteita.

31. Yhteisöjen tuomioistuimen mukaan komission kieltäytyminen rahoittamasta EMOTR:sta yhteisön säännösten vastaisesta toiminnasta aiheutuneita menoja ei ole rangaistuksen luontoinen. Kieltäytyessään hyväksymästä sellaisia summia komissio noudattaa yhteisen maatalouspolitiikan rahoittamista koskevia säännöksiä, joiden perusteella EMOTR:sta voidaan rahoittaa ainoastaan maksut, jotka on suoritettu yhteisöoikeuden säännösten mukaisesti ja maatalouden yhteisten markkinajärjestelyjen osalta. Näin ollen tällainen komission päätös ei ole vastoin luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteita. [20]

18 — Alaviitteessä 13 mainitussa asiassa Ranska v. komissio 7.2.1979 annettu tuomio ja asiassa 18/76, Saksa v. komissio annettu tuomio (Kok. 1976, s. 343).

19 — Asia 347/85, Yhdistynyt kuningaskunta v. komissio, tuomio 24.3.1988 (Kok. 1988, s. 1749, 15 kohta).

20 — Ks. erityisesti alaviitteessä 19 mainitun, asiassa Yhdistynyt kuningaskunta v. komissio 24.3.1988 annetun tuomion 57 ja 58 kohta.

Jäsenvaltio voi luottaa perustellusti EMOTR:sta suoritettavaan menojen rahoittamiseen vain, jos ne ovat aiheutuneet jonkin yhteisön toimielimen virheellisestä yhteisöoikeuden tulkinnasta, [21] mutta sitä vastoin eivät, jos yhteisön säännösten virheellinen soveltaminen on kansallisten viranomaisten syytä.

32. Koska Irlanti ei ole noudattanut yhteisön säännöksiä vientitukien ennakkomaksuista, se ei voinut perustellusti luottaa siihen, että EMOTR:sta rahoitettaisiin menot, eikä komission kieltäytyminen vastata niistä loukkaa oikeusvarmuuden periaatetta. Tämän vuoksi olen sitä mieltä, että Irlannin neljäs kanneperuste olisi hylättävä.

Ratkaisuehdotus

33. Edellä esitettyjen huomioiden perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin:

1) hylkää kanteen;

2) velvoittaa Irlannin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

21 — Asia 820/79, Belgia v. komissio, tuomio 25.11.1980 (Kok. 1980, s. 3537) ja asia 1251/79, Italia v. komissio, tuomio 27.1.1981 (Kok. 1981, s. 205).